

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/148/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812207192
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7812207192.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, práv. zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovaným, v 1. rade B. Š.F., K.. XX. XX. XXXX, O. P., O. XXX, I.. Č.. O. O., I. XXX, v 2. rade W. Š., K.. XX. XX. XXXX, O. P., O. XXX, I.. Č.. O. O., I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 3.868,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 863,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej dlžnej sumy, za čas od 27. 07. 2009 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 79,59 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 3.513,36 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 355,33 Eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.533,36 Eur od 27. 04. 2011 do 20. 05. 2011, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.513,36 Eur od 21. 05. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, Consumer Finance Holding, a. s., poskytol žalovanému v 1. rade, na základe Zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č. 8000120 zo dňa 24. 05. 2005, úver vo výške 7.588,13 Eur. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal úver zaplatiť v 60 pravidelných mesačných splátkach. Svoj záväzok nesplnil a ku dňu postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, bola evidovaná pohľadávka vo výške 3.553,36 Eur s príslušenstvom a zmluvná pokuta, na základe čl. IX. písm. b.) bod 1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“). Po postúpení pohľadávky žalovaný v 1. rade uhradil len sumu vo výške 40,- Eur (dňa 26. 04. 2011- 20,- Eur a dňa 20. 05. 2011- 20,- Eur). Zostatok neuhradenej istiny predstavoval 3.513,36 Eur, okrem zmluvnej pokuty. Pohľadávka žalobcu bola zabezpečená ručiteľským vyhlásením žalovanej v 2. rade na zmluve, že uspokojí pohľadávku veriteľa, v prípade omeškania žalovaného v 1. rade s plnením záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Žalovaná v 2. rade si svoju povinnosť rovnako nesplnila, čím sa obaja

žalovaní dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, čo bolo dôvodom pre uplatnenie úroku z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne z jednotlivých dlžných súm.

Tunajší súd rozsudkom č. k. 12C/148/2012 - 58 zo dňa 28. 09. 2012 žalobu zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý poukázal na to, že splatnosť celého zostatku úveru zabezpečeného ručiteľským vyhlásením žalovanej v 2. rade nastala až dňom splatnosti poslednej splátky úveru, tzn. dňom 20. 05. 2010, tzn. že deň nasledujúci po splatnosti poslednej splátky úveru bol 21. 05. 2010. Žalobca si uplatnil právo na zaplatenie celého zostatku nesplateného úveru dňa 27. 07. 2012, v tom čase nebol nárok premlčaný.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5Co/23/2013 - 87 zo dňa 11. 06. 2013 zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. V zmysle uvedeného uznesenia úlohou prvostupňového súdu bude potrebné vziať na zreteľ ust. § 103 OZ a posúdiť vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom, podľa splatnosti jednotlivých splátok, u ktorých začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti každej jednotlivej splátky, berúc do úvahy ust. § 565 OZ, kedy v prípade plnenia v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

Súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu zameral dokazovanie v zmysle vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.

Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, súhlasil s tým, aby súd rozhodol bez jeho účasti. Uviedol, že trvá na zaplatení dlžnej istiny 3.868,69 Eur, a to v rozsahu postúpenej pohľadávky s príslušenstvom a zmluvnou pokutou. Už v čase postúpenia pohľadávky, táto bola postúpená v nižšej sume, na akú vznikol právnomu predchodcovi žalobcu nárok. Dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky, pri počte 60 splátok, pripadol na 20. 05. 2010, kedy nastala konečná splatnosť úveru. V prípade vznesenej námietky premlčania, zotrval na názore, že nie je dôvodná, pretože pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby, je rozhodujúci okamih splatnosti úveru. Pokiaľ bolo v úverovej zmluve dohodnuté splácanie dlhu v splátkach, nejedná sa o čiastkové plnenie, ale o jedno plnenie. Z toho vyplýva, že právo požadovať nesplatenú časť úveru, si mohol žalobca uplatňovať odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 54/2007 zo dňa 17. 06. 2008. Žalovaný v 1.rade nesplatil úver v dohodnutej lehote splatnosti a dostal sa tým do omeškania so zaplatením peňažného dlhu. Žalobca súčasne doručil súdu originál Zmluvy č. 8000120, z ktorého vyplynulo, že VOP boli na rubovej strane Zmluvy.

Žalovaný v 1. rade uviedol, že naďalej trvá na vznesenej námietke premlčania. Berie na vedomie závery odvolacieho súdu. K okolnostiam uzavretia zmluvy uviedol, že reagoval na inzerát v časopise, kde bola možnosť uchádzať sa o finančnú hotovosť. Prejavenie záujmu malo byť realizované prostredníctvom zaslania SMS, čo aj urobil. Následne mu bolo doručené tlačivo - žiadosť a zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky a rovnako aj manželke - žalovanej v 2. rade, ktorá mala prevziať ručiteľský záväzok. Po podpise zmluvy ručiteľského záväzku, bola žiadosť odoslaná právnomu predchodcovi žalobcu - spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. Úver bol poskytnutý len do výšky 150.000,- Sk, oproti žiadanej sume 200.000,- Sk. V zmluve bola uvedená výška splátok a ich počet. Okrem uvedenej sumy neboli doručované žiadne iné listiny. Obsah Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) im nebol známy. Za daných okolností žalovaný v 1.rade rozhodne nesúhlasil s tým, že súčasťou dojednaných podmienok mala byť zmluvná pokuta, zvlášť pokiaľ táto pokuta mala byť ako sankcia za oneskorené platenie splátok. Z tohto istého titulu si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania. V súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou tiež uviedol, že považuje takýto postup žalobcu, za postup v rozpore s dobrými mravmi, keďže sa chcel žalobca takýmto postupom domôcť zaplatenia sumy, ktorá nebola dojednaná účastníkmi zmluvného vzťahu. V súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu navrhol, aby súd zohľadnil námietku premlčania podľa jednotlivých splátok.

Žalovaná v 2. rade v celom rozsahu potvrdila výpoveď žalovaného v 1.rade. Uviedla, že v tomto vzťahu vystupovala ako ručiteľka, čo potvrdila podpisom na Zmluve o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky. Neboli jej doručené Všeobecné podmienky, bola len doručená len zmluva. Pokiaľ bolo v texte zmluvy uvedené, že sa oboznamovala so Všeobecnými obchodnými podmienkami, k tomu uviedla, že sa domnievala, že Všeobecné podmienky sú tie, ktoré sú uvedené v zmluve, na strane ktorú podpísala. Žalovaná tiež trvala na vznesenej námietke premlčania.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňom 19. 09. 2012. Vyjadril sa písomne k žalobe, vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Po vrátení veci prvostupňovému súdu, sa už vo veci nevyjadril.

Z pripojených listinných dôkazov, zo Zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č. 8000120 zo dňa 19. 05. 2005 vyplynulo, že na základe zmluvy bola schválená žalovanému v 1. rade pôžička v sume 150.000,- Sk (4.979,09 Eur), ktorá mala byť zaplatená v 60 mesačných splátkach po 3.946,- Sk (130,98 Eur) mesačne. Súčasťou zmluvy bolo aj vyhlásenie žalovanej v 2. rade ako ručiteľky, že uspokojí pohľadávku veriteľa vrátane splatného príslušenstva, v prípade omeškania klienta s plnením záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy, a to v lehote určenej veriteľom v písomnej výzve zaslanej ručiteľovi. V texte zmluvy bolo uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli VOP, v zmysle ktorých v čl. IV. bod a.) je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v termíne určenom v splátkovom kalendári, doručeným spoločnosťou klientovi. Splátky sú splatné do 20. dňa v mesiaci. Podľa čl. VI. písm. b.), bod 1, spoločnosť je oprávnená žiadať okamžité splatenie pôžičky v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V zmysle čl. IX. písm. b/, bod 1., je spoločnosť oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu, ak sa klient dostal do omeškania so splatením jednotlivých splátok. V 30-ty deň po dobe splatnosti sa dlžná suma zvyšuje o zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej čiastky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou. V prípade oneskorenia s úhradou jednotlivých splátok, je klient povinný zaplatiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne z dlžnej čiastky za každý započatý deň oneskorenia.

Z predložených obrátov na účte žalovaného v 1. rade súd zistil, že úhrada splátok bola pravidelne evidovaná od 17. 06. 2005 do 20. 10. 2007. Od 20.11.2007 do 20.06.2008 nebola zaplatená žiadna splátka. Dňa 22. 07. 2008 bola zaplatená jedna splátka v sume 130,98 Eur. Vkladom na účet bola v dňoch 26. 04. 2011 a 20. 05. 2011 zaplatená suma po 20,- Eur. Okrem uvedených splátok už nebola zaznamenaná žiadna úhrada zo strany žalovaného.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), účinného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa ods.4 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prípade uvedeného záväzkového vzťahu sa jedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, z toho dôvodu súd posudzoval nárok žalobcu a tiež vznesenú námietku premlčania v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 565 OZ, ak dlžník plní dlh v splátkach, nezaplatenie jednej splátky (alebo viacerých) v čase jej splatnosti, nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť splátky celého dlhu. Splatnosť celého dlhu (zvyšku pohľadávky) z dôvodu nezaplatenia niektorej splátky včas, môže založiť jedine dohoda účastníkov záväzkového vzťahu alebo rozhodnutie súdu. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený požadovať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Z uvedeného tak vyplýva, že existencia takejto dohody o strate výhody splátok, je zákonom ustanovenou podmienkou pre vznik oprávnenia veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie jednotlivých splátok.

V danom prípade vo VOP v čl. VI. písm. b.), bod 1 bolo obsiahnuté oprávnenie spoločnosti žiadať okamžité splatenie pôžičky v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca požadoval okamžitú splatnosť pôžičky od žalovaného v 1. rade. Plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach, čo nesporne vyplynulo zo Zmluvy. Z toho vyplýva, že žalobca mohol od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich plynie samostatne trojročná premlčacia lehota podľa ust. § 101 OZ.

Žalovaní a vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu. Súd skúmal, či v danom prípade uplynul čas na vykonanie práva, pretože v prípade, že je námietka premlčania dôvodná, má to za následok zánik nároku a nemožno ho priznať oprávnenému subjektu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaní v 1. a 2. rade ako fyzické osoby - nepodnikatelia, uzavreli s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č. 8000120, s tým, že žalovaný v 1. rade vystupoval ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako ručiteľka. Na základe Zmluvy o manželskej bezúčelovej pôžičke zo dňa 19. 05. 2005 sa žalovaní zaviazali splatiť poskytnutú pôžičku v sume 150.000,- Sk v dohodnutých pravidelných mesačných splátkach. Svoje

platobné povinnosti si žalovaný v 1. rade preukázateľne nespĺnil a neučinila tak ani žalovaná v 2. rade titulom ručiteľského záväzku. Porušenie platobných povinností účastníkov vyplynulo z pripojeného prehľadu obrátov. Lehota splatnosti jednotlivých splátok bola dohodnutá v zmluve do 20. dňa v mesiaci

Súd pri aplikácii ust. § 103 OZ v spojitosti s ust. § 101 OZ vychádzal zo dňa podania žaloby, 27. 07. 2012, a z prehľadu obrátov, z ktorých vyplynulo, že splátky boli pravidelne platené od 17. 06. 2005 do 20. 10. 2007. Od 20. 11. 2007 do 20. 06. 2008 nebola zaplatená žiadna splátka. Dňa 22. 07. 2008 bola zaplatená jedna splátka v sume 130,98 Eur a následne bola zaznamenaná platba vkladom v dňoch 26. 04. 2011 a 20. 05. 2011 spolu v sume 40,- Eur.

Súd konštatuje, že premlčacia lehota na uplatnenie nároku uplynula v prípade splátok splatných v období od 20. 11. 2007 do 20. 06. 2008 a od 20. 08. 2008 do 27. 07. 2009. Splátka zaplatená dňa 22. 07. 2008, bola vyňatá z uvedeného obdobia.

Hodnota nezaplatených a premlčaných splátok predstavovala spolu sumu 2.650,19 Eur :

- v období od 20. 11. 2007 do 20. 06. 2008 sumu 1.047,84 Eur (8 splátok x 130,98 Eur),
- v období od 20. 08. 2008 do 20. 07. 2009 sumu 1.571,76 Eur (12 splátok x 130,98 Eur),
- v období od 21. 07. 2009 do 27. 07. 2009 sumu 30,59 Eur (7 dní x 4,37 Eur/ 1 deň).

Súčasťou uplatneného nároku žalobcom bolo i zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorej uplatnenie žalovník namietali, pretože o jej dojednaní nemali poznatky.

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia Zmluvy, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zmluvná pokuta upravená v ust. § 544 a nasl. OZ, je upravená ako zabezpečovací inštitút záväzkového práva. Zmluvnú pokutu podľa názoru súdu je možné charakterizovať tak, že ide o dohodou určené plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti. Základnou charakteristikou je to, že môže vzniknúť len na základe konsenzuálneho právneho úkonu, tzn. len za súhlasného prejavu vôle zmluvných strán. Bez takejto dohody, nie je možné hovoriť o zmluvnej pokute. Pokiaľ teda veriteľ určí výšku zmluvnej pokuty (odkazom v typovej, vopred predtlačenej zmluve, na VOP), takéto jednostranné zahrnutie zmluvnej pokuty sa javí ako neprijateľná zmluvná podmienka, spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie jeho nárokov a znevýhodňuje ho vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý konajúc v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti je vybavený odbornými a praktickými poznatkami a skúsenosťami pri uzatváraní zmlúv uvedeného druhu. Navyše zmluvná pokuta bola zakomponovaná len do ťažšie čitateľných VOP, ktoré podľa tvrdenia žalovaných, im neboli známe. Aj za predpokladu, že VOP sa nachádzali vytlačené na rube Zmluvy, je nutné konštatovať, že podpísaná bola len Zmluva na prvej strane, za VOP nebol žiaden podpis účastníka záväzkového vzťahu.

V zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ, podmienkou platnosti každého právneho úkonu je, aby bol uvedený úkon urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne.

Z hľadiska formálnej spätosti dohody o zmluvnej pokute s hlavnou zmluvou súd uvádza, že spravidla táto dohoda môže byť súčasťou hlavnej zmluvy, a to vo forme samostatného článku takejto zmluvy.

Nič nebráni tomu, aby dohoda o zmluvnej pokute, aj keď sa uzaviera súčasne s hlavnou zmluvou, bola obsiahnutá na samostatnej listine, tzn. aj oddelene od hlavnej zmluvy avšak zreteľne, pričom vždy musia byť naplnené podmienky pre jej platnosť v súlade s ust. § 37 ods. 1 OZ. V súvislosti s tým súd konštatuje, že sloboda a vážnosť vôle sú základnými náležitosťami právneho úkonu. V danom prípade z výpovede žalovaných vyplynulo, že nemali poznatky o zmluvnej pokute. Pokiaľ žalobca zakomponoval zmluvnú pokutu do VOP, mal minimálne zvýrazniť uvedené dojednanie a nič mu nebránilo, aby dojednanie podpísali zmluvné strany, zvlášť pokiaľ uvedená sankcia výrazne navyšovala sankciu za porušenie platobných povinností (úrok z omeškania 18,25 % ročne a 10 % zmluvná pokuta). Je nesporné, že pri tomto dojednaní nešlo o individuálne dojednanie zmluvných podmienok, keďže žalovaní nemali možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah formulárovej zmluvy, s vopred určenými podmienkami, ktoré boli používané aj vo vzťahu k ďalším spotrebiteľom. Všeobecné podmienky boli písané drobným písmom, čo mohlo spôsobiť, že pokiaľ ich aj dostali, mohli im uniknúť neprijateľná podmienka v texte. Pokiaľ žalobca využil takýto spôsob záznamu textu, aj to je jeden z dôvodov prejavu nerovnováhy práv a povinností v neprospech spotrebiteľa, čo súd považuje za neprijateľné zmluvné podmienky.

V prípade Všeobecných podmienok súd konštatuje, že len podľa ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka (ObZ), možno časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (VOP), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe a priložené. Úprava v Občianskom zákonníku, podobné ustanovenie ako je v ust. § 273 ods. 1, neobsahuje. Z vyššie uvedeného je vylúčené, aby sa VOP bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho plynie, že pokiaľ by sa zmluvné strany dohodli na tom, že pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, bez ich podpisu, sa podľa názoru súdu nemôžu stať súčasťou zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané a to aj v závere VOP.

Takto dojednaná zmluvná pokuta je teda neplatná nielen pretože spôsobuje výraznú nerovnováhu práv a povinností vo vzťahu k žalovaným, čo je hodnotené ako neprijateľná podmienka, ale aj pre absenciu prejavu vôle na platné dojednanie zmluvnej pokuty (ust. § 37 ods. 1 OZ).

Z vyššie uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi premlčaný nárok žalobcu a tiež nárok z titulu uplatnenej zmluvnej pokuty.

Žalovaní však nepochybne čerpali pôžičku v zmysle vyššie uvedenej Zmluvy a z toho dôvodu bolo ich povinnosťou v rozsahu plnenia, nepostihnutého premlčaním, zaplatiť žalobcovi pôžičku, bez zmluvnej pokuty. Žalovaný v 1. rade bol povinný plniť ako dlžník, ktorý čerpal pôžičku a žalovaná v 2. rade z titulu ručiteľského záväzku v zmysle ust. § 548 ods. 1 OZ. Žalovanými bola zaplatená suma vo výške 3.536,50 Eur, oproti poskytnutej sume 7.858,80 Eur (istina úveru + náklady úveru). Žalobca prevzal pohľadávku od pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 03. 2011, vo výške 3.868,69 Eur, ktorá pozostávala z istiny 3.513,36 Eur a zo zmluvnej pokuty 355,33 Eur. Po odpočítaní premlčaných splátok (2.650,19 Eur) a nepriznanej zmluvnej pokuty (355,33 Eur) zo sumy 3.868,69 Eur, predstavovala dlžná istina, ktorú sú žalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť, sumu 863,17 Eur (3.868,69 - 355,33 - 2.650,19).

So zaplatením uvedenej sumy sa žalovaní dostali do omeškania počnúc dňom 27. 07. 2009, ktorý je prvým dňom, odkedy nebola pohľadávka premlčaná.

Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Zákonný úrok z omeškania ku dňu 27. 07. 2009 predstavoval výšku 9 % ročne (1 % základnej sadzby ECB + 8 %). V tejto výške súd priznal úrok z omeškania z priznanej istiny.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáhal zaplata sumy 863,17 Eur spolu s priznaným úrokom z omeškania a vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods.2 O. s. p, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade, bol žalobca úspešný v rozsahu 25 %, žalovaní v rozsahu 75 %, konečný úspech v konaní mali žalovaní v rozsahu 50 % (75 - 25), ktorí nežiadali náhradu trov konania.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov len v čase pred predchádzajúcim rozhodnutím tunajšieho súdu, vo výške 159,17 Eur, ďalšie trovy si už neuplatnil.

Vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu a okamihom doručenia oznámenia o vstupe a na strane ktorého účastníka vstupuje do konania, sa stal vedľajším účastníkom.

Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú v zásade rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka. Jeho postavenie sa odlišuje v tom, že koná vo vlastnom mene, ale jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka na strane, ktorého vystupuje. Ako vedľajší účastník sa môže na konaní zúčastniť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 4,5 Zákona č. 250/2007 Z.z., takouto právnickou osobou je združenie, ktoré chráni a presadzuje oprávnené záujmy spotrebiteľov. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Vedľajší účastník udelil plnomocenstvo na zastupovanie advokátovi, čím využil svoje právo, ktoré mu vyplýva zo zákona. Aj keď združenie založené na ochranu spotrebiteľa by mohlo vo svojich radoch mať členov, ktorí majú právnické vzdelanie, podľa názoru súdu to nevyklučuje možnosť vedľajšieho účastníka splnomocniť na právne zastupovanie iný subjekt.

Vstup vedľajšieho účastníka a jeho vyjadrenie k žalobe nesporene prispelo k rozhodnutiu súdu, nakoľko vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Pod vplyvom uvedeného vyjadrenia, vzniesli námietku premlčania aj žalovaní. Vedľajší účastník sa kvalifikovane vyjadril k podanej žalobe a z toho dôvodu súd nevidí dôvod na to, aby mu neboli priznané trovy právneho zastúpenia, pretože vykonal úkony, ktoré smerovali na ochranu žalovaných a viedli k pomernému úspechu žalovaných v konaní.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia (ust. § 14 ods. 1 písm. a.) Vyhl. č. 655/2004 Z. z.) zo dňa 18. 09. 2012 a vyjadrenie zo dňa 27. 09. 2012 (ust. § 14 ods. 1 písm. b.) uvedenej vyhlášky) doručené súdu 28. 09. 2012. Hodnotu vyčíslil podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ uvedenej vyhlášky, kde hodnota predstavovala výšku 58,69 Eur. Súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z vyčísleného nároku, aj keď v danom prípade podľa názoru súdu mala byť odmena posudzovaná podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky (hodnota úkonu by bola 111,21 Eur), pretože v tomto prípade nie sú žalovaní v postavení klienta k vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník si uplatnil za dva úkony spolu sumu 117,38 Eur. Ku každému úkonu si uplatnil režijný paušál vo výške 7,63 Eur, platný pre rok 2012, podľa ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, spolu 15,26 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty (DPH) Osvedčením o registrácii pre DPH, identifikačné číslo W., vydané dňa XX. XX. XXXX a z toho dôvodu

navýšil trovy právneho zastúpenia o 20 % DPH zo sumy 132,64 Eur, vo výške 26,53 Eur. Celková uplatnená náhrada predstavovala výšku 159,17 Eur.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu úspechu žalovaných, tzn. 50 %, v sume 79,59 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.